

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 15

Ura din partea lumii

21 Dar vă vor face toate aceste lucruri pentru Numele Meu, pentru că ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis.

22 Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, n-ar avea păcat ; dar acum n-au nicio dezinvinovățire pentru păcatul lor.

23 Cine Mă urâște pe Mine urâște și pe Tatăl Meu.

24 Dacă n-aș fi făcut între ei lucrări pe care nimeni altul nu le-a făcut, n-ar avea păcat ; dar acum le-au și văzut, și M-au urât și pe Mine și pe Tatăl Meu.

25 Dar lucrul acesta s-a întâmplat ca să se împlinescă vorba scrisă în Legea lor : „M-au urât fără temeii.”

26 Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care porcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.

27 Și voi, de asemenea, veți mărturisi, pentru că ați fost cu Mine de la început.

CAPITOLUL 16

Prigonirea ucenicilor

1 V-am spus aceste lucruri, pentru ca ele să nu fie pentru voi un prilej de cădere.

2 Au să vă dea afară din sinagogi : ba încă, va veni vremea când oricine vă va ucide să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu.

3 Și se vor purta astfel cu voi, pentru că n-au

cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine. 4 V-am spus aceste lucruri, pentru ca, atunci când le va veni ceasul să se împlinescă, să vă aduceți aminte că vi le-am spus. Nu vi le-am spus de la început, pentru că eram cu voi.

Lucrarea Mângâietorului

5 Acum Mă duc la Cel ce M-a trimis; și nimeni din voi nu Mă întreabă : „Unde Te duci ?”

6 Dar, pentru că v-am spus aceste lucruri, întristarea v-a umplut inima.

7 Totuși vă spun adevărul : vă este de folos să Mă duc ; căci, dacă nu Mă duc Eu,

Mângâietorul nu va veni la voi ; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite.

8 Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.

9 În ce privește păcatul : fiindcă ei nu cred în Mine ; 10 în ce privește neprihănirea : fiindcă Mă duc la Tatăl, și nu Mă veți mai vedea ;

11 în ce privește judecata : fiindcă stăpânitorul lumii acesteia este judecat.

12 Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta.

13 Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul ; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.

14 El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi.

15 Tot ce are Tatăl este al Meu ; de aceea am zis că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi. [Continuarea în numărul viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 215 / Duminică 15 Aprilie 2018 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Duminica Tomii
- Puterea exemplului
- Un împărat trebuie să moară în picioare
- Proverbe armenesti despre hoție
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Superlativele în familie
- Versetul de aur al Bibliei

DE MEMORAT /
JOI 19 APRILIE 2018
„Cei blânzi moștenesc țara și au belșug de pace”.
PSALMUL 37 : 11

Editorial. Duminica Tomii. Necredință sau credință în Domnul Isus ?

„Toma, zis Geamăn, unul din cei doisprezece, nu era cu ei când a venit Isus. Ceilalți ucenici i-au zis deci : „Am văzut pe Domnul !” Dar el le-a răspuns :

„Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede.”

După opt zile, ucenicii lui Isus erau iarăși în casă ; și era și Toma împreună cu ei. Pe când erau ușile încuiate, a venit Isus, a stat în mijloc și le-a zis : „Pace vouă !”

Apoi a zis lui Toma : „Adu-ți degetul încoace și uită-te la mâinile Mele ; și adu-ți mâna și pune-o în coasta Mea ; și nu fi necredincios, ci credincios.” Drept răspuns, Toma l-a zis :

„Domnul meu și Dumnezeuul meu !” „Tomo”, i-a zis Isus, „pentru că M-ai văzut, ai crezut. **Ferice de cei ce n-au văzut, și au crezut.**”

Isus a mai făcut înaintea ucenicilor Săi multe alte semne care nu sunt scrise în cartea aceasta. Dar lucrurile acestea **au fost scrise pentru ca voi să credeți** că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu ; și, crezând, să aveți viața în Numele Lui”. (Ioan 20 : 24 - 31)

În Evanghelia după Ioan (capitolul 8 : 23 - 24) este scris răspunsul pe care Domnul Isus l-a dat celor cu care vorbea : „Voi sunteți de jos ... Eu sunt de sus : voi sunteți din lumea aceasta, Eu nu sunt din lumea aceasta. De aceea v-am spus că veți muri în păcatele voastre ; căci, **dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre**”.

Din relatarea despre Toma înțelegem că Domnul Isus știe exact ce gândim, vorbim și simțim, chiar dacă noi nu-L vedem ! Isus îl cunoaște pe Toma (cel ce se luptă cu necredința) și îi poate vorbi, la momentul ales de El, pentru a-l aduce la EL pe cel ce-și dorește mântuirea ! Istoria următoare ilustrează exact acest adevăr.

J. C. M. era caporal, dar era mai mult decât atât, era un copil al lui Dumnezeu, care umbla în pace, căruia lumea nu-i putea oferi nimic. Mergea adesea în spitalul garnizoanei lui, Ch., și Domnul făcea ca personalul spitalului să nu-l împiedice, cu toate că - așa cum știau toți - nu venea decât ca să le spună camarazilor lui bolnavi cum se pot însănătoși de boala păcatului lor, la marele doctor, Isus, la care găsise „viața veșnică” și

acest soldat tânăr.

Într-o dimineață liberă a simțit un îndemn irezistibil să meargă la spital, cu toate că-și spunea că aceste ore nu erau potrivite, căci atunci medicul făcea vizita pe la toți bolnavii. J. C. M. trecuse deja prin mai multe saloane, fără să-și dea seama cui putea în dimineața aceasta să-i mărturisească vestea harului lui Dumnezeu ; deja se gândea să meargă acasă, când într-un salon a văzut zăcând un subofițer tânăr.

Acesta părea că tocmai venise la spital, căci încă purta uniformă. Fața lui arăta deslușit că trebuia să fie grav bolnav. Era subofițerul Georg C., care puțin mai înainte fusese lăsat să plece din spital, la cererea lui, fiind în convalescență după tifos. Medicul cedase la rugămintele lui insistente, dar i-a dat în grijă : *extremă prudentă*.

Subofițerul i-a ascuns medicului că în una dintre aceste zile care urmau voia să participe la o mare sărbătoare. Sărbătoarea avusese loc cu o zi înainte, iar cel însănoșit s-a îmbătat de tot în mijlocul anturajului vesel. Acum fusese adus în spital cu febră mare ; medicul l-a consultat dând din umeri, cu fața gravă și l-a pus imediat în pat.

Când bolnavul l-a observat în ușă pe caporal, i-a strigat un „Bună dimineața” vesel ; el voia să se facă pe sine și pe alții să creadă că problema n-are nici o consecință. El a spus : „Este doar o mică răceală. Curând voi fi iar sănătos. Iar perioada mea de serviciu militar se termină curând. În octombrie plec acasă.”

La aceste cuvinte spuse pe un ton vesel a primit un răspuns neașteptat : „Mă tem că starea dumneavoastră este mai rea decât credeți. Permiteți-mi să vă pun o întrebare.

Să presupunem că ar trebui să muriți. Care este situația sufletului dumneavoastră?” – „O, nu voi muri. Curând mă voi scula iar - și apoi acasă !

Tocmai când dumneavoastră intrați în salon, mă gândeam că dacă voi fi din nou acasă, voi începe o viață nouă, așa creștină ca părinții mei.”

Dar J. C. M. a răspuns : „Dar poate n-o să mai fiți niciodată sănătos. N-ar fi mai bine să vă întoarceți acum la Dumnezeu ?”

Acum subofițerul s-a supărat; sprijinindu-se pe cotul stâng, cu mâna dreaptă a arătat spre ușă și a spus : „Vedeți ușa ?” „Da !”

„Bine, ieșiți afară și să nu mai îndrăzniți să vorbiți cu mine despre asemenea lucruri. Dacă o veți face, voi spune medicului. Atunci se va avea grijă să nu mai veniți absolut deloc pe aici.”

J. C. M. a știut să evalueze gravitatea acestei amenințări și s-a întors să plece : „Bine, voi pleca, dar există ceva ce nu-mi puteți interzice.” „Ce este aceea ?” a întrebat subofițerul aproape provocându-l, evident ferm hotărât să i-o interzică dacă ar putea.

„Păi, dacă vreți să mă împiedicați să vorbesc cu dumneavoastră despre Dumnezeu, nu mă puteți totuși împiedica să vorbesc cu Dumnezeu despre dumneavoastră. Mă voi ruga pentru dumneavoastră.”

„O, aceasta puteți s-o faceți, dacă vă face plăcere”, a răspuns el culcând-se, vizibil ușurat că – după părerea lui – nu era ceva mai grav.

Ce puțin cunoștea puterea rugăciunii și chiar mai puțin cunoștea binecuvântarea pe care „Dumnezeul oricărui har” o pregătise pentru el ca rod al rugăciunilor părinților lui credincioși. J. C. M. l-a părăsit pe bolnavul încăpățânat, convins că această vizită în spital nu fusese zadarnică.

În acea seară Georg C... a fost subiectul rugăciunilor serioase, unanime ale câtorva soldați credincioși, care obișnuiau să se adune adesea în Ch. ; aceștia au hotărât să-l mai aducă pe bolnav înaintea lui Dumnezeu acasă, individual, în rugăciune. [Va continua]

Versetul de aur al Bibliei

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

269. Puterea exemplului

„Vegheați, fiți tari în credință, fiți oameni, întăriți-vă !” I CORINTENI 16 : 13

Pe timpul, când armata lui Napoleon I, se afla în Orient, departe de țară, o molimă cumplită începu să seceră fără cruțare pe ostașii lui. Atunci ofițerii pretind de la Napoleon să dea ordin de retragere, dar viteazul conducător de ostași nu arată semne de spaimă, ci străbate cu energie printre rândurile ostașilor, îi privește de aproape, le vorbește îmbărbătându-i. Ostașii văzând îndrăzneala conducătorului strigau cu toată puterea : „Trăiască împăratul !” Moartea și boala își pierdură atunci puterea și oștirea se afla gata să înfrunte obstacolele. Nici pe noi să nu ne descurajeze poticnirea, ori încercarea, din contra ele trebuie să ne facă mai veghetori, mai statornici și mai întăriți în lupta noastră pentru suflet.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Decet imperatorem stantem mori** (lat. „Un împărat trebuie să moară în picioare” - maximă creată chiar de un împărat care a lăsat și alte expresii vestite, ca : „Banul n-are miros”. Este vorba de împăratul roman Vespasian care a domnit acum aproape două milenii. Ajuns la vârsta de 69 de ani, el continua să se ocupe de treburile împărăției. Și chiar în ziua morții, coborând cu o ultimă efortare din patul de suferință, se ridică în picioare, spre „a sta la datorie”. *Decet imperatorem stantem mori* au fost cele din urmă cuvinte ale lui. Lărgindu-și sfera de aplicație, ele au fost și mai sunt folosite la adresa aceluia care (fără să fie împărați !) au înțeles... să rămână la post și să-și împlinească misiunea până în ultima clipă. Apostolul Pavel, închis fiind pentru credință a scris : „M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința”. (II Timotei 4:7)

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 8. Superlativele în familie

Perechile dezamăgite gândesc adesea că trebuie să fie ceva defect în sistemul lor sexual și caută ajutor la un medic psihiatru.

Ei au *noroc* dacă ajung la unul care să le dea un sfat așa cum știe să-l ofere psihoanalistul Erich Fromm : „Nu este o probă mai convigătoare decât porunca ”**Tu bește pe aproapele tău ca pe tine însuși**”. Aceasta este norma cea mai importantă în viață și călcarea ei este cauza fundamentală a nefericiei și bolilor mintale, aceasta depășind orice simptome culese de psihoanalist. Orice boli ar putea să aibă pacientul ... orice simptome ar putea să prezinte, ele sunt **înrădăcinate în incapacitatea sa de a iubi**.

Prin iubire înțelegem aici *capacitatea de afecțiune*, respectiv de a *ingriji de celălalt cu toată răspunderea și cu tot respectul*, de a-l *încuraja în toate domeniile*.

Căci în final, un tratament psihoanalitic are ca scop să trezească în pacient capacitatea de a iubi.

Dacă nu se ajunge la acest rezultat, tratamentul este superficial”. (*Psychoanalysis and Religion*, New Haven, Yale University Press 1950, pp. 86-87)

(Va continua)

Proverbe armenesti despre hoție

• Cine fură un ac și cine fură o cămilă totuna-s.
• Hoț – inima boț. • Hoțul se teme și de umbra lui. • Hoțul iscusit îl dovedește pe păgubaș de hoț. • Hoțului, îi joacă ochii în cap. • Hoțul de ouă fură și găina. • Buzunarul hoțului e găurit. • Pentru hoț, palatul și bazarul totuna-s. • Limba hoțului e scurtă. • Hoțul e dușmanul lunii. • Săpunul de furat iute se topește. (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) **„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”**